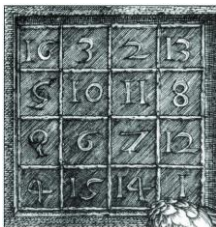

Logică și Structuri Discrete -LSD

Cursul 10 – Logică propozițională

dr. ing. Cătălin Iapă

catalin.iapa@cs.upt.ro

De data trecută:

Logică - noțiuni generale

Logică Propozițională

Sintaxa

Semantica

Diagrame de decizie binară

Forma normală conjunctivă

Sintaxa logicii propoziționale

Un *limbaj* e definit prin
simbolurile sale
și *regulile* după care combinăm corect simbolurile (*sintaxa*)

Simbolurile logicii propoziționale:

propoziții: notate de obicei cu litere p, q, r , etc.

operatori (conectori logici): negație $\neg$, implicație $\rightarrow$, paranteze ( )

Formulele logicii propoziționale: definite prin *inducție structurală*
(construim formule complexe din altele mai simple)

O formulă e:

orice *propoziție* (numită și formulă atomică)

$(\neg a)$ dacă a este o formulă

$(a \rightarrow \beta)$ dacă a și β sunt formule (a, β numite *subformule*)

Alți operatori (conectori) logici

De obicei, dăm definiții *minimale* (cât mai puține cazuri)
(orice raționament ulterior trebuie făcut pe toate cazurile)

Operatorii cunoscuți pot fi definiți folosind $\neg$ și $\rightarrow$:

$$a \wedge \beta \stackrel{def}{=} \neg(a \rightarrow \neg\beta) \quad (\text{ȘI})$$

$$a \vee \beta \stackrel{def}{=} \neg a \rightarrow \beta \quad (\text{SAU})$$

$$a \leftrightarrow \beta \stackrel{def}{=} (a \rightarrow \beta) \wedge (\beta \rightarrow a) \quad (\text{echivalență})$$

Omitem parantezele redundante, definind precedența operatorilor.

Ordinea precedenței: $\neg$, $\wedge$, $\vee$, $\rightarrow$, $\leftrightarrow$

Implicația e asociativă *la dreapta*! $p \rightarrow q \rightarrow r = p \rightarrow (q \rightarrow r)$

Semantica unei formule: funcții de adevăr

Definim riguros cum calculăm valoarea de adevăr a unei formule
= dăm o *semantică* (înțeles) formulei (formula=noțiune *sintactică*)

O *funcție de adevăr* v atribuie oricărei formule o
valoare de adevăr $\in \{T, F\}$ astfel încât:

$v(p)$ e definită pentru fiecare *propoziție* atomică p .

$$v(\neg a) = \begin{array}{ll} T & \text{dacă } v(a) = F \\ F & \text{dacă } v(a) = T \end{array}$$

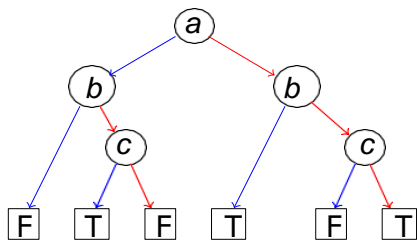
$$v(a \rightarrow \beta) = \begin{array}{ll} F & \text{dacă } v(a) = T \text{ și } v(\beta) = F \\ T & \text{în caz contrar} \end{array}$$

Arbore de decizie binar

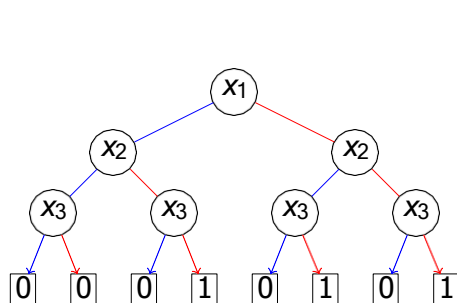
$$f = (a \vee b) \wedge (a \vee \neg c) \wedge (\neg a \vee \neg b \vee c)$$

$$f|_{a=T} = T \wedge T \wedge (\neg b \vee c) = \neg b \vee c$$

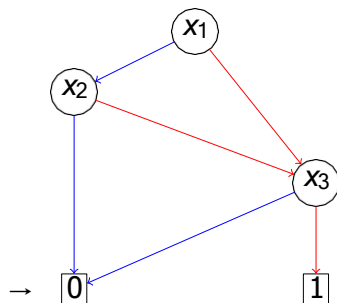
$$f|_{a=F} = b \wedge \neg c \wedge T = b \wedge \neg c$$

De la arbore la diagramă de decizie binară

arbore de decizie binar

diagramă de decizie binară

Forma normală conjunctivă (conjunctive normal form)

folosită pentru a determina dacă o formulă e *realizabilă* (poate fi T)

Def: *Forma normală conjunctivă* $(a \vee \neg b \vee \neg d)$ clauză
          = *conjuncție* $\wedge$ de *clauze* $\wedge (\neg a \vee \neg b)$ clauză
clauză = *disjuncție* $\vee$ de *literali* $\wedge (\neg a \vee c \vee \neg d)$ ...
literal = propoziție sau negația ei $\wedge (\neg a \vee b \vee c)$ clauză
          (p sau $\neg p$)

Exemplu: forma normală conjunctivă

Lucrăm *din exterior*

- 1) ducem *negațiile înăuntru* până la propoziții r. *de Morgan*
dubla negație dispare $\neg\neg A = A$

înlocuim implicațiile dinspre exterior când ajungem la ele

$$p \rightarrow q = \neg p \vee q \quad \neg(p \rightarrow q) = p \wedge \neg q$$

- 2) ducem *disjuncția $\vee$ înăuntrul conjuncției $\wedge$* *distributivitate*

Exemplu:

$$\begin{aligned} & \neg((a \wedge b) \vee ((a \rightarrow (b \wedge c)) \rightarrow c)) \\ &= \neg(a \wedge b) \wedge \neg((a \rightarrow (b \wedge c)) \rightarrow c) \\ &= (\neg a \vee \neg b) \wedge ((a \rightarrow (b \wedge c)) \wedge \neg c) \\ &= (\neg a \vee \neg b) \wedge (\neg a \vee (b \wedge c)) \wedge \neg c \\ &= (\neg a \vee \neg b) \wedge (\neg a \vee b) \wedge (\neg a \vee c) \wedge \neg c \end{aligned}$$

În cursul de azi

Cum determinăm dacă o formulă e *realizabilă*?
algorithm folosit în rezolvarea multor probleme

Ce înseamnă o *demonstrație* logică?

Realizabilitatea unei formule în logică propozițională (SAT-problem/ satisfiability)

Demonstrație vs consecință logică

Realizabilitatea unei formule propoziționale (satisfiability)

Se dă o formulă în *logică propozițională*.

Există vreo atribuire de valori de adevăr care o face adevărată ?
= e *realizabilă* (engl. *satisfiable*) formula ?

$$\begin{aligned} & (a \vee \neg b \vee \neg d) \\ & \wedge (\neg a \vee \neg b) \\ & \wedge (\neg a \vee c \vee \neg d) \\ & \wedge (\neg a \vee b \vee c) \end{aligned}$$

Găsiți o atribuire care satisface formula?

Formula e în *formă normală conjunctivă* (conjunctive normal form)
= conjuncție de disjunții de *literali* (pozitiv sau negat)

Fiecare conjunct (linie de mai sus) se numește *clauză*

Reguli în determinarea realizabilității

Simplificăm problema, știind că vrem **formula adevărată**
(NU se aplică la simplificarea formulelor în formule echivalente!)

R1) Un literal *singur într-o clauză* are o singură valoare utilă:

în $a \wedge (\neg a \vee b \vee c) \wedge (\neg a \vee \neg b \vee \neg c)$ a trebuie să fie T

în $(a \vee b) \wedge \neg b \wedge (\neg a \vee \neg b \vee c)$ b trebuie să fie F

(altfel formula are valoarea F)

Reguli pentru determinarea realizabilității (cont.)

R2a) Dacă un literal e T, *pot fi șterse clauzele* în care apare (ele sunt adevărate, le-am rezolvat)

R2b) Dacă un literal e F, *el poate fi șters* din clauzele în care apare (nu poate face clauza adevărată)

Exemplele anterioare se simplifică:

$$a \wedge (\neg a \vee b \vee c) \wedge (\neg a \vee \neg b \vee \neg c) \xrightarrow{a=T} (b \vee c) \wedge (\neg b \vee \neg c)$$
$$(a \vee b) \wedge \neg b \wedge (\neg a \vee \neg b \vee c) \xrightarrow{b=F} a$$

(și de aici $a = T$, deci formula e realizabilă)

Reguli pentru determinarea realizabilității (cont.)

R3) Dacă *nu mai sunt clauze*, formula e realizabilă (cu atribuirea construită)

Dacă obținem o *clauză vidă*, formula *nu e realizabilă* (fiind vidă, nu putem s-o facem T)

$(a \vee b) \wedge a \wedge (a \vee \neg b \vee c) \stackrel{a \Rightarrow T}{\Rightarrow} (T \vee b) \wedge T \wedge (T \vee \neg b \vee c) \stackrel{R2a}{\Rightarrow}$
ștergem toate clauzele (conțin T, le-am rezolvat)
 $\Rightarrow$ formulă realizabilă (cu $a = T$)

$a \wedge (\neg a \vee b) \wedge (\neg b \vee c) \wedge (\neg a \vee \neg b \vee \neg c)$
 $\stackrel{a \Rightarrow T}{\Rightarrow} b \wedge (\neg b \vee c) \wedge (\neg b \vee \neg c)$
 $\stackrel{b \Rightarrow T}{\Rightarrow} c \wedge \neg c \stackrel{c \Rightarrow T}{\Rightarrow} \emptyset$ ($\neg c$ devine clauza vidă $\Rightarrow$ nerealizabilă)

Reguli pentru determinarea realizabilității (cont.)

Dacă *nu mai putem face reduceri* după aceste reguli ?

$$a \wedge (\neg a \vee b \vee c) \wedge (\neg b \vee \neg c) \stackrel{a=T}{\rightarrow} (b \vee c) \wedge (\neg b \vee \neg c) ?$$

R4) Alegem o variabilă și *despărțim pe cazuri* (încercăm):

- ▶ cu valoarea F
- ▶ cu valoarea T

O soluție pentru *oricare* caz e bună (nu căutăm o soluție anume).

Dacă *niciun caz* nu are soluție, formula *nu e realizabilă*.

**Realizabilitatea unei formule în logică
propozițională
(SAT-problem/ satisfiability)**

Demonstrație vs consecință logică

Sintaxă și semantică

Pentru logica propozițională, am discutat:

Sintaxa: o formulă are *forma*:

propoziție sau $(\neg \text{formulă})$ sau $(\text{formulă} \rightarrow \text{formulă})$

Semantica: calculăm *valoarea de adevăr* (înțelesul), pornind de la cea a propozițiilor

$$v(\neg a) = \begin{array}{ll} \text{T} & \text{dacă } v(a) = \text{F} \\ \text{F} & \text{dacă } v(a) = \text{T} \end{array}$$

$$v(a \rightarrow \beta) = \begin{array}{ll} \text{F} & \text{dacă } v(a) = \text{T} \text{ și } v(\beta) = \text{F} \\ \text{T} & \text{în caz contrar} \end{array}$$

Deducții logice

Deducția ne permite să demonstrăm o formulă în mod *sintactic* (folosind doar structura ei)

E bazată pe o *regulă de inferență* (de deducție)

$$\frac{A \quad A \rightarrow B}{B} \quad \textit{modus ponens}$$

(din A și $A \rightarrow B$ deducem/inferăm B ; A, B formule oarecare)

și un set de *axiome* (formule care pot fi folosite ca premise/ipoteze)

$$A1: a \rightarrow (\beta \rightarrow a)$$

$$A2: (a \rightarrow (\beta \rightarrow \gamma)) \rightarrow ((a \rightarrow \beta) \rightarrow (a \rightarrow \gamma))$$

$$A3: (\neg\beta \rightarrow \neg a) \rightarrow (a \rightarrow \beta)$$

în care a, β etc. pot fi înlocuite cu *orice* formule

A1 - A3 sunt tautologii

Deducție (demonstrație)

Informal, o deducție (demonstrație) e o *înșiruire de afirmații* în care fiecare *rezultă* (poate fi derivată) din cele *anterioare*.

Riguros, definim:

Fie H o mulțime de formule (ipoteze).

O *deducție* (demonstr.) din H e un șir de formule $A_1, A_2, \dots, A_n$, astfel ca $\forall i \in [1, n]$

1. A_i este o *axiomă*, sau
2. A_i este o *ipoteză* (o formulă din H), sau
3. A_i rezultă prin *modus ponens* din A_j, A_k anterioare ($j, k < i$)

Spunem că A_n *rezultă* din H (e *deductibil*, e o *consecință*).

Notăm: $H \vdash A_n$

Exemplu de deducție

Demonstrăm că $A \rightarrow A$ pentru orice formulă A

(1) $A \rightarrow ((A \rightarrow A) \rightarrow A)$	A1 cu $\alpha = A, \beta = A \rightarrow A$
(2) $A \rightarrow ((A \rightarrow A) \rightarrow A) \rightarrow ((A \rightarrow (A \rightarrow A)) \rightarrow (A \rightarrow A))$	A2 cu $\alpha = \gamma = A, \beta = A \rightarrow A$
(3) $(A \rightarrow (A \rightarrow A)) \rightarrow (A \rightarrow A)$	MP(1,2)
(4) $A \rightarrow (A \rightarrow A)$	A1 cu $\alpha = \beta = A$
(5) $A \rightarrow A$	MP(3,4)

Verificarea unei demonstrații e un proces simplu, mecanic (verificăm motivul indicat pentru fiecare afirmație; o simplă comparație de șiruri de simboluri).

Găsirea unei demonstrații e un proces mai dificil.

Alte reguli de deducție

Modus ponens e suficient pentru a formaliza logica propozițională dar sunt și alte reguli de deducție care simplifică demonstrațiile

$$\frac{p \rightarrow q \quad \neg q}{\neg p} \quad \text{modus tollens (reducere la absurd)}$$

$$\frac{p}{p \vee q} \quad \text{generalizare (introducerea disjuncției)}$$

$$\frac{p \wedge q}{p} \quad \text{specializare (simplificare)}$$

$$\frac{p \vee q \quad \neg p}{q} \quad \text{eliminare (silogism disjunctiv)}$$

$$\frac{p \rightarrow q \quad q \rightarrow r}{p \rightarrow r} \quad \text{tranzitivitate (silogism ipotetic)}$$

Deducția (exemplu)

Fie $H = \{a, \neg b \vee d, a \rightarrow (b \wedge c), (c \wedge d) \rightarrow (\neg a \vee e)\}$.

Arătați că $H \vdash e$.

(1) a	ipoteză, H_1
(2) $a \rightarrow (b \wedge c)$	ipoteză, H_2
(3) $b \wedge c$	modus ponens (1, 2)
(4) b	specializare (3)
(5) d	eliminare (4, H_2)
(6) c	specializare (3)
(7) $c \wedge d$	(5) și (6)
(8) $\neg a \vee e$	modus ponens (7, H_4)
(9) e	eliminare (1, 8)

Consecința logică (semantică)

Interpretare = atribuire de adevăr pentru propozițiile unei formule. O formulă poate fi adevărată sau falsă într-o interpretare.

Def.: O mulțime de formule $H = \{H_1, \dots, H_n\}$ *implică* o formulă C dacă *orice interpretare* care satisface (formulele din) H satisface C

Notăm: $H \models C$

(C e o *consecință logică* / consecință semantică a ipotezelor H)

Consecința logică (semantică)

Ca să stabilim consecința semantică trebuie să *interpretăm* formule (cu valori/funcții de adevăr)
⇒ lucrăm cu *semantica* (înțelesul) formulelor

Exemplu: arătăm $\{A \vee B, C \vee \neg B\} \models A \vee C$

Cazul 1: $v(B) = T$. Atunci $v(A \vee B) = T$ și $v(C \vee \neg B) = v(C)$. Dacă $v(C) = T$, atunci $v(A \vee C) = T$, deci afirmația e adevărată.

Cazul 2: $v(B) = F$. La fel, reducem la $\{A\} \models A \vee C$ (adevărat).

Consistență și completitudine

$H \vdash C$: *deducție* (pur sintactică, din axiome și reguli de inferență)

$H \models C$: *implicație, consecință semantică* (valori de adevăr)

Consistență:

Dacă H e o mulțime de formule, și C este o formulă astfel ca $H \vdash C$, atunci $H \models C$

(Orice teoremă e *validă*;
orice afirmație obținută prin deducție e *întotdeauna adevărată*).

Consistență și completitudine

$H \vdash C$: *deducție* (pur sintactică, din axiome și reguli de inferență)

$H \models C$: *implicație, consecință semantică* (valori de adevăr)

Completitudine:

Dacă H e o mulțime de formule, și C e o formulă astfel ca $H \models C$, atunci $H \vdash C$.

(Orice tautologie e o teoremă, orice consecință semantică poate fi *dedusă* din *aceleași ipoteze*).

Consistență și completitudine

$H \vdash C$: *deducție* (pur sintactică, din axiome și reguli de inferență)

$H \models C$: *implicație, consecință semantică* (valori de adevăr)

Logica propozițională e *consistentă și completă*:

Ca să demonstrăm o formulă, putem arăta că e *validă*.

Pentru aceasta, verificăm că *negația ei nu e realizabilă*.

Vă mulțumesc!

Bibliografie

Conținutul cursului se bazează pe materialele de anii trecuți de la cursul de LSD, predat de conf. dr. ing. Marius Minea și ș.l. dr. ing. Casandra Holotescu
(<http://staff.cs.upt.ro/~marius/curs/lsd/index.html>)